

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๕๒๙๐-๕๒๙๗/๒๕๖๑

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๕ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ความแพ่ง

ระหว่าง	{	นางสาวโชติกา โกยสมบุรณ์	โจทก์
		นางสาวชลดา น้ำทิพย์	จำเลย

เรื่อง ที่ดิน ชับไล่

ระหว่าง	{	นางสาวโชติกา โกยสมบุรณ์	โจทก์
		นายประสาน ไสสุทธิกุล	จำเลย

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๒ -

เรื่อง ที่ดิน ชับไล่

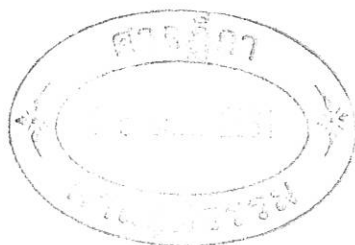
ระหว่าง	{	นางสาวโชติกา โกยสมบุญ	โจทก์
		นางวาสนา รัฐกาย	จำเลย

เรื่อง ที่ดิน ชับไล่

ระหว่าง	{	นางสาวโชติกา โกยสมบุญ	โจทก์
		นายประสาธ เกื้อมิตร	จำเลย

เรื่อง ที่ดิน ชับไล่

ระหว่าง	{	นางสาวโชติกา โกยสมบุญ	โจทก์
		นายเกษม หวังจิตร	จำเลย

๑๑/๓

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๓ -

เรื่อง ที่ดิน ขบไล่

ระหว่าง { นางสาวโชติกา โกยสมบูรณ์
นายกัมพล กิ่งแก้ว

โจทก์

จำเลย

เรื่อง ที่ดิน ขบไล่

ระหว่าง { นางสาวโชติกา โกยสมบูรณ์
นางเทวา อรัญเกิด

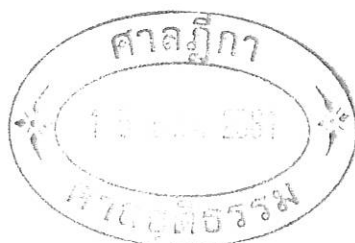
โจทก์

จำเลย

เรื่อง ที่ดิน ขบไล่

ระหว่าง { นางสาวโชติกา โกยสมบูรณ์
นางชลดา น้ำทิพย์ ที่ ๑
นายประสาน ใสสุทธิกุล ที่ ๒

โจทก์

- ๔ -

นางวาสนา รัชกาย ที่ ๓
นายประสาธ เกื้อมิตร ที่ ๔
นายประมวล หวังจิตร ที่ ๕
นายประวิช นาคดำ ที่ ๖
นายจักรกฤษณ์ โกยสมบูรณ์ ที่ ๗
นายเกษม หวังจิตร ที่ ๘
นายกัมพล กิ่งแก้ว ที่ ๙
นายวีระชัย กาสมบูรณ์ ที่ ๑๐

จำเลย

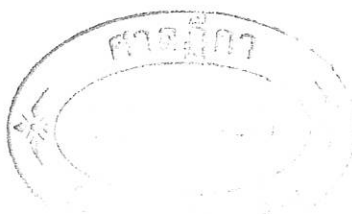
เรื่อง ที่ดิน ขบไล่

โจทก์	ฎีกาคัดค้าน	คำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ ลงวันที่ ๒๓ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙		
ศาลฎีกา รับวันที่ ๒๙ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๐		

คดีทั้งแปดสำนวนนี้ศาลชั้นต้นสั่งให้รวมพิจารณาเป็นคดีเดียวกัน

โดยให้เรียกโจทก์ทั้งแปดสำนวน ว่า โจทก์ และเรียกจำเลยในสำนวนคดีแพ่งหมายเลขดำที่

๑๓๗๗/๒๕๕๐ ว่า จำเลยที่ ๑ เรียกจำเลยในสำนวนคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๓๗๘/๒๕๕๐

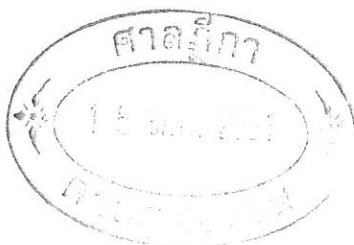

- ๕ -

ว่า จำเลยที่ ๒ เรียกจำเลยในสำนวนคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๗๗๙/๒๕๕๐ ว่า จำเลยที่ ๓
เรียกจำเลยในสำนวนคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๗๘๐/๒๕๕๐ ว่า จำเลยที่ ๔ เรียกจำเลย
ในสำนวนคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๗๘๔/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๗๙๑/๒๕๕๓ ว่า
จำเลยที่ ๕ เรียกจำเลยในสำนวนคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๗๘๕/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่
๗๙๒/๒๕๕๓ ว่า จำเลยที่ ๖ เรียกจำเลยในสำนวนคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๐๐๑/๒๕๕๑
หมายเลขแดง ๑๐๗๒/๒๕๕๓ ว่า จำเลยที่ ๗ เรียกจำเลยที่ ๕ และที่ ๖ ในสำนวนคดีแพ่ง
หมายเลขดำที่ ๑๑๐๕/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ ๖๑๔/๒๕๕๕ ว่า จำเลยที่ ๘ และ
จำเลยที่ ๙ สำหรับจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ จำเลยที่ ๘ และจำเลยที่ ๙ ในสำนวนคดีแพ่ง
หมายเลขดำที่ ๑๑๐๕/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ ๖๑๔/๒๕๕๕ เป็นบุคคลเดียวกับจำเลย
ในสำนวนคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๗๗๗/๒๕๕๐ ถึง ๑๗๘๐/๒๕๕๐, ๑๗๘๔/๒๕๕๐ และ
๑๗๘๕/๒๕๕๐ ซึ่งได้กำหนดให้เรียกไว้เป็นจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ ข้างต้นแล้ว สำหรับ
จำเลยที่ ๗ และที่ ๑๐ ในสำนวนคดีแพ่ง หมายเลขดำที่ ๑๑๐๕/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่
๖๑๔/๒๕๕๕ โจทก์ถอนฟ้องจำเลยทั้งสองแล้ว

โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งแปดสำนวนเป็นใจความว่า โจทก์เป็นผู้ครอบครองทำ

(๓๑ พ.)

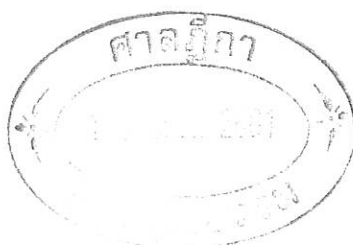

สำหรับศาลใช้

199
6

- ๖ -

ประโยชน์ที่ดินของโจทก์ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ บ้านนากก ตำบลคลอง อำเภอมืองภูเก็ต
จังหวัดภูเก็ต เนื้อที่ประมาณ ๔๐ ไร่ มานานกว่า ๒๐ ปีแล้ว โดยโจทก์ปลูกต้นไม้ ไม้ผล
ต้นยางพาราบนที่ดินของโจทก์เรื่อยมาจนเต็มพื้นที่ ต่อมาเมื่อปี ๒๕๔๒ โจทก์แจ้งการ
ครอบครองที่ดินดังกล่าวต่อส่วนราชการและชำระภาษีบำรุงท้องที่เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน
เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จำเลยทั้งเก้ากับพวกหลายคนร่วมกันเข้าไปในที่ดิน
ของโจทก์คนละประมาณ ๒ ไร่ ซึ่งเป็นที่ดินพิพาทโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย จำเลย
แต่ละคนทำการตัดต้นไม้ ไม้ผล ต้นยางพารา ปรับสภาพที่ดินของโจทก์ให้เป็น
ที่ราบผิวดินจากสภาพที่ดินเดิม ก่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ ต่อมาระหว่างวันที่ ๓
มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ จำเลยทั้งเก้ากับพวกหลายคนร่วมกัน
ตัดต้นไม้ ไม้ผล และต้นยางพาราของโจทก์ที่ปลูกในที่ดินกว่า ๒๐๐ ต้น แล้วทำลายต้นไม้
ไม้ผลและต้นยางพาราของโจทก์ให้เสียหายสิ้นสภาพของไม้ยืนต้น และนำไม้บางส่วน
ออกไปจากที่ดินของโจทก์ ทำการปรับสภาพที่ดินให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมทั้งหมด
และทำการปลูกกระท่อมจำนวนหลายหลังลงบนที่ดินและเมื่อระหว่างวันที่ ๗ มิถุนายน
๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๑ จำเลยทั้งเก้ากับพวกยังคงร่วมกันตัดทำลายต้นไม้

- ๗ -

ที่อยู่ในที่ดินส่วนที่จำเลยแต่ละคนครอบครองทั้งหมด ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย
การกระทำของจำเลยทั้งเก้าเป็นการบุกรุกเข้าไปในที่ดินพิพาทซึ่งเป็นที่ดินของโจทก์
โดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ขอดิดค่าเสียหายดังนี้
ค่าเสียหายจากการที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๗ ตัดทำลายต้นไม้ของโจทก์คนละ ๑๓๐,๐๐๐ บาท
และค่าเสียหายอันเกิดจากสภาพที่ดินถูกทำลายคนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท รวมค่าเสียหาย
ส่วนนี้ที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๗ แต่ละคนต้องชำระ ๒๓๐,๐๐๐ บาท กับค่าขาดประโยชน์
จากการใช้ที่ดินอันเนื่องมาจากจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ บุกกรุกที่ดินของโจทก์เมื่อวันที่ ๑๗
พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงวันฟ้อง (วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐) เป็นเวลาเดือนเศษ
โจทก์ขอดิดเพียง ๑ เดือน เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท อีกทั้งค่าขาดประโยชน์จากการใช้
ที่ดินอันเนื่องมาจากจำเลยที่ ๗ บุกกรุกที่ดินของโจทก์ นับแต่วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๐
ถึงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เป็นเวลา ๑ ปีเศษ โจทก์ขอดิดเพียง ๑ ปี เป็นเงิน
๖๐๐,๐๐๐ บาท และจำเลยที่ ๗ ยังต้องรับผิดชอบค่าเสียหายอันเนื่องมาจากการ
ตัดทำลายต้นไม้ในช่วงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๑
เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ โจทก์ขอดิดค่าเสียหายจากการที่จำเลยที่ ๑

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

199
8

- ๘ -

ถึงที่ ๖ ที่ ๘ และที่ ๙ ตัดต้นไม้เพิ่มเติมในช่วงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๐

ถึงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๑ คนละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวมค่าเสียหายของจำเลยที่ ๑

ถึงที่ ๖ ที่ ๘ และที่ ๙ เป็นเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้บังคับจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๗

รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างทุกชนิดที่ปลูกสร้างบนที่ดินของโจทก์ ซึ่งตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ บ้านนากก

ตำบลคลอง อำเภอมืองภูเก็ด จังหวัดภูเก็ด กับย้ายทรัพย์สินและบริวารของจำเลยที่ ๑

ถึงที่ ๗ ออกไปจากที่ดินในทันที ห้ามจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๗ เข้ายุ่งเกี่ยวกับที่ดินของโจทก์

ให้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ รับผิดชอบค่าเสียหายอันเกิดจากการตัดทำลายต้นไม้เป็นเงินคนละ

๑๓๐,๐๐๐ บาท ส่วนจำเลยที่ ๗ ขอให้รับผิดชอบเป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเสียหาย

อันเกิดจากการทำลายสภาพที่ดินคนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท และให้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖

ชำระค่าเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์คนละ ๓๐,๐๐๐ บาท และค่าเสียหายอีกเดือนละ

๓๐,๐๐๐ บาท นับแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไปทุกเดือนจนกว่าจะทำการขน

ย้ายทรัพย์สินและบริวารออกไปจากที่ดินของโจทก์ ให้จำเลยที่ ๗ ชำระค่าเสียหายจากการ

ตัดทำลายต้นไม้ ๒๐๐,๐๐๐ บาท กับค่าขาดประโยชน์ ๖๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเสียหาย

อีกเดือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท นับแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไปจนกว่าจำเลยที่ ๗

(๓๑ พ.)

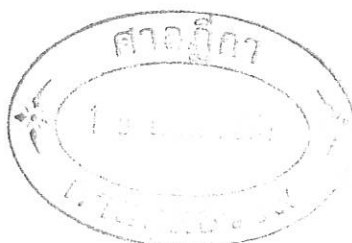
สำหรับศาลใช้

199
9

- ๙ -

จะขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกไปจากที่ดินพิพาทของโจทก์ กับให้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖
ที่ ๘ และที่ ๙ ซึ่งเป็นจำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๑๐๕/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่
๖๑๔/๒๕๕๕ ร่วมกันชำระค่าเสียหายจากการตัดต้นไม้เป็นเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ
แก่โจทก์

จำเลยทั้งแปดสำนวนให้การเป็นใจความว่า โจทก์ไม่เคยเข้าทำประโยชน์ใน
ที่ดินพิพาทที่โจทก์อ้างว่าเป็นของโจทก์เลย ที่ดินพิพาทเป็นที่ป่ากร้างว่างเปล่า จำเลย
แต่ละคนเข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทของแต่ละคน โดยเข้าไปปลูกไม้ผลต่าง ๆ
โดยครอบครองอย่างสงบเปิดเผย เจตนายึดถือเป็นของตนเองมาโดยตลอดนับแต่ปี ๒๕๔๗
ถึงปัจจุบัน จึงเป็นการแย่งการครอบครองเกินกว่า ๑ ปีแล้ว ที่ดินพิพาท จึงตกเป็นของ
จำเลยแต่ละคน โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง โจทก์ไม่เคยชำระภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินพิพาทเลย
จำเลยทั้งเก้าเคยไปตรวจสอบท้องที่การบริการส่วนตำบลลอง พบว่าโจทก์ชำระค่าภาษี
บำรุงท้องที่ แต่เป็นคนละแปลงกับที่ดินพิพาท ต้นไม้ที่ขึ้นอยู่ในที่ดินพิพาทก่อนที่จำเลยทั้งเก้า
กับพวกเขาจะไปครอบครองนั้นเป็นต้นไม้ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ต้นไม้ ไม้ผล และ

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

199
10

- ๑๐ -

ต้นยางพารา ที่โจทก์อ้าง โจทก์มิได้เป็นผู้ปลูกสร้าง จำเลยทั้งเก้าไม่ได้ทำให้โจทก์เสียหาย
เพราะโจทก์ถูกแย่งการครอบครองแล้ว โจทก์ไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายจากจำเลยทั้งเก้าได้
ขอให้ยกฟ้อง

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษา ให้จำเลยทั้งเก้าทำการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง
และขนย้ายทรัพย์สินพร้อมบริวารออกไปจากที่ดินพิพาทตามที่จำเลยแต่ละคนครอบครอง
ตามแผนที่พิพาท เอกสารหมาย จ.๑๗ กับให้จำเลยชำระค่าเสียหายต่อโจทก์คนละ
๑๐๐,๐๐๐ บาท และชำระค่าขาดประโยชน์คนละ ๒,๐๐๐ บาท ต่อเดือน โดยให้นับแต่
เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๐ ตามที่โจทก์ขอเรื่อยไปจนกว่าจำเลยทั้งเก้าจะขนย้ายทรัพย์สิน
และบริวารออกไปจากที่ดินพิพาท กับให้ร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์โดยกำหนด
ค่าทนายความ ๓๐,๐๐๐ บาท

จำเลยทั้งเก้าอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง ให้ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสอง

ศาลให้เป็นพับ

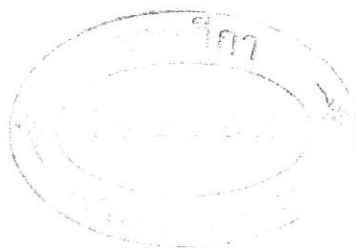
โจทก์ฎีกา

- ๑๑ -

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว สำหรับจำเลยที่ ๙ ซึ่งคือจำเลยที่ ๖
ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ.๑๑๐๕/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ ๖๑๔/๒๕๕๕ ของศาลชั้นต้นนั้น
โจทก์ฟ้องขอให้ขับไล่ออกจากที่ดินพิพาทบริเวณที่กำกับด้วยหมายเลข ๑ ในแผนที่พิพาท
เอกสารหมาย จ.๑๗ เนื้อที่ประมาณ ๑ งาน ๘๔ ตารางวา มีราคาประมาณ
๙๒,๐๐๐ บาท ทุนทรัพย์ที่พิพาทระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ ๙ จึงไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท
ย่อมต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
มาตรา ๒๔๘ วรรคหนึ่ง (เดิม) ฎีกาของโจทก์ที่ว่า ตามหลักฐานที่โจทก์นำมาสืบฟังได้ว่า
ที่ดินพิพาทที่จำเลยที่ ๙ ครอบครองอยู่เป็นของโจทก์เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง
จึงย่อมต้องห้ามตามบทบัญญัติมาตราดังกล่าว ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยฎีกาของโจทก์ในส่วนนี้
ส่วนที่โจทก์ฟ้องขอให้ขับไล่จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๕ ที่ ๗ และที่ ๘
ออกจากที่ดินพิพาทที่จำเลยแต่ละคนดังกล่าวยึดถือทำประโยชน์อยู่ซึ่งกำกับด้วยหมายเลข ๓
หมายเลข ๕ หมายเลข ๔ และหมายเลข ๗ หมายเลข ๖ หมายเลข ๒ และหมายเลข ๘
ตามลำดับในแผนที่พิพาท เอกสารหมาย จ.๑๗ นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความจาก
คำเบิกความของพยานโจทก์ปากนายพัฒน์พงศ์ สุขโกษา ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจโจทก์ว่า

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

199
12

- ๑๒ -

เมื่อปี ๒๕๔๒ ทางราชการประกาศให้เจ้าของที่ดินยื่นเรื่องขออกเอกสารสิทธิที่ดิน
โจทก์จึงนำที่ดินพิพาทส่วนหนึ่งเนื้อที่ประมาณ ๑๗ ไร่ ไปยื่นเรื่องต่อทางราชการ
เพื่อขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทซึ่งอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน ต่อมาเมื่อโจทก์
ตรวจสอบแล้วเห็นว่าน่าจะขาดคุณสมบัติ จึงได้ขอระงับเรื่องการขออกเอกสารดังกล่าว
ซึ่งที่ดินพิพาทส่วนที่โจทก์ขออนุญาตเข้าทำประโยชน์นั้น ปรากฏจากบันทึกการนำทำการ
รังวัดและแผนที่แปลงที่ดินเพื่อประกอบเกษตรกรรม เอกสารหมาย จ.๘ แผ่นที่ ๑
ถึงแผ่นที่ ๓ ที่โจทก์นำมาสืบประกอบคำเบิกความของนายพัฒน์พงศ์ว่า คือที่ดินพิพาทที่
กำกับด้วยหมายเลข ๒ ถึงหมายเลข ๘ ในแผนที่พิพาท เอกสารหมาย จ.๑๗ จากข้อเท็จจริง
ดังกล่าวแสดงว่า ที่ดินพิพาทในส่วนที่กำกับด้วยหมายเลข ๒ ถึงหมายเลข ๘ ในแผนที่พิพาท
เอกสารหมาย จ.๑๗ เป็นที่ดินที่อยู่เขตปฏิรูปที่ดินตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ดังกล่าว และไม่ปรากฏว่าสำนักงาน
การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้ออกเอกสารสิทธิ (ส.ป.ก. ๔-๐๑) ให้แก่ผู้ใด กรณีจึง
ต้องดำเนินการไปตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘
มาตรา ๑๙ (๗) ซึ่งบัญญัติให้คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมีอำนาจหน้าที่

(๓๑ พ.)

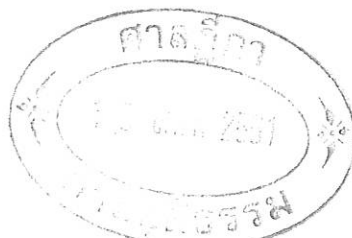
สำหรับศาลใช้

199
13

- ๑๓ -

และความรับผิดชอบในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคัดเลือกเกษตรกร
และสถาบันเกษตรกร ซึ่งจะมีสิทธิได้รับที่ดินเพื่อเกษตรกรรม บุคคลหรือเกษตรกรที่จะ
เข้ามาอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินได้จึงต้องได้รับการพิจารณาและอนุมัติจากคณะกรรมการปฏิรูปที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรมก่อน ดังนั้น แม้โจทก์จะอ้างว่าได้ครอบครองที่ดินพิพาทในส่วนดังกล่าวมา
ตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ ก็ตาม แต่เมื่อทางราชการประกาศให้ที่ดินพิพาทอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรมแล้ว ที่ดินรวมทั้งส่วนควบของที่ดินย่อมตกเป็นของสำนักงานการปฏิรูปที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรม ตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘
มาตรา ๓๖ ทวิ ซึ่งคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมีอำนาจจัดให้บุคคลใด
เข้าถือครองและทำประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคัดเลือกที่
คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมกำหนด การกระทำของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒
ที่ ๓ ที่ ๕ ที่ ๗ และที่ ๘ จึงหาเป็นการโต้แย้งสิทธิของโจทก์ไม่ โจทก์ย่อมไม่มี
อำนาจฟ้องขับไล่จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๕ ที่ ๗ และที่ ๘ ออกจากที่ดินพิพาท
ส่วนที่กำกับด้วยหมายเลข ๒ ถึงหมายเลข ๘ ในแผนที่พิพาท เอกสารหมายเลข จ.๑๗

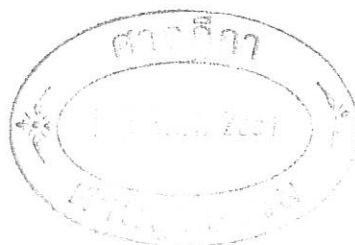
สำหรับที่ดินพิพาทในส่วนที่กำกับด้วยหมายเลข ๙ ถึงหมายเลข ๑๕

- ๑๔ -

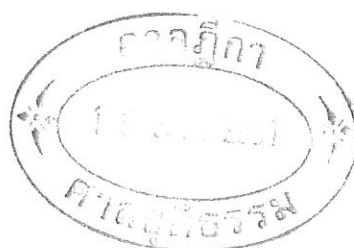
ในแผนที่พิพาท เอกสารหมาย จ.๑๗ นั้น ตามพยานหลักฐานที่ฝ่ายโจทก์และฝ่ายจำเลย
นำมาสืบยังไม่ปรากฏชัดว่าอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตาม
ที่ดินพิพาทในส่วนนี้ทางราชการยังไม่ได้ออกเอกสารสิทธิให้แก่ผู้ใด จึงต้องถือว่าที่ดินพิพาท
เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน การเข้ายึดถือครอบครองย่อมไม่ได้สิทธิครอบครองโดยชอบด้วย
กฎหมายทั้งไม่อาจอ้างสิทธิใด ๆ ใช้ยันรัฐได้ ส่วนในระหว่างราษฎรด้วยกันย่อมยกการ
ยึดถือครอบครองก่อนขึ้นยันผู้อื่นที่เข้ามาครอบครองได้ขณะที่ตนยังยึดถือครอบครองอยู่เท่านั้น
กรณีจึงมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่า โจทก์ยึดถือครอบครองที่ดินพิพาทที่กำกับด้วยหมายเลข ๙
ถึงหมายเลข ๑๕ ในแผนที่พิพาท เอกสารหมาย จ.๑๗ อยู่ก่อนจำเลยที่ ๒ ที่ ๔ ที่ ๕
ที่ ๖ และที่ ๘ หรือไม่ โจทก์ฎีกาว่า คดีนี้ไม่ใช่คดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ศาลจึงต้อง
วินิจฉัยคดีไปตามพยานหลักฐานที่คู่ความนำมาสืบ จะถือตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคดีอาญา
หมายเลขดำที่ ๒๘๑๒/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๓๘๕๖/๒๕๕๒ ของศาลชั้นต้น ซึ่งโจทก์
คดีนี้เป็นโจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๙ เป็นจำเลยในข้อหาบุกรุก ทำให้เสียทรัพย์ ดังที่
ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ วินิจฉัยมาหาได้ไม่ ซึ่งตามพยานหลักฐานที่โจทก์นำมาสืบมีน้ำหนักให้
รับฟังได้ว่า โจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองในที่ดินพิพาท เห็นว่า แม้คดีนี้กับคดีอาญาหมายเลข

- ๑๕ -

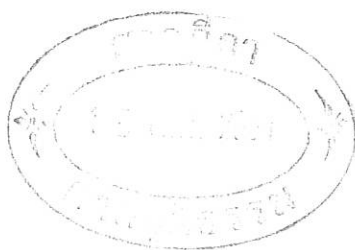
ดำที่ ๒๘๑๒/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๓๘๕๖/๒๕๕๒ ของศาลชั้นต้น ซึ่งโจทก์คดีนี้เป็น
โจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๙ เป็นจำเลยในข้อหาบุกรุก ทำให้เสียทรัพย์ มีมูลคดีเป็น
เรื่องเดียวกันกับคดีนี้ แต่คดีอาญาดังกล่าวถึงที่สุดโดยศาลฎีกาพิพากษากลับคำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ เป็นให้ยกฟ้องโจทก์ โดยเห็นว่าตามพยานหลักฐานที่โจทก์นำมาสืบ
ยังมีข้อสงสัยตามสมควรว่า โจทก์ครอบครองที่ดินพิพาทอยู่ขณะจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๙
ในคดีนี้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินจริงหรือไม่ จึงยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลยทั้งเก้า
เมื่อศาลฎีกายังไม่ได้วินิจฉัยโดยชี้ชัดลงไปว่าโจทก์ไม่ได้เป็นผู้ยึดถือครอบครองในขณะ
จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๙ เข้าไปทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท จึงไม่เข้าเกณฑ์ที่จะถือว่า คดีนี้
เป็นคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาอันจะต้องฟังข้อเท็จจริงตามคดีอาญา คดีนี้จึงต้องวินิจฉัยคดี
ไปตามพยานหลักฐานที่คู่ความนำสืบ โดยโจทก์ซึ่งเป็นฝ่ายมีภาระการพิสูจน์นำสืบอ้างว่า
โจทก์และนายอัมพร โกยสมบูรณ์ ซื่อที่ดินพิพาทที่กำกับด้วยหมายเลข ๙ ถึงหมายเลข ๑๕
ในแผนที่พิพาท เอกสารหมาย จ.๑๗ มาจากนายทวี แซ่ตัน เมื่อปี ๒๕๓๒ แต่เมื่อพิจารณา
จากคำเบิกความของพยานโจทก์ปากนายทวี แซ่ตัน ที่เบิกความว่า ที่ดินที่พยานขายให้
โจทก์มีอาณาเขตด้านบน (น่าจะหมายถึงทิศเหนือ) จดป่า พยานปักหลักเป็นแนวเขต

- ๑๖ -

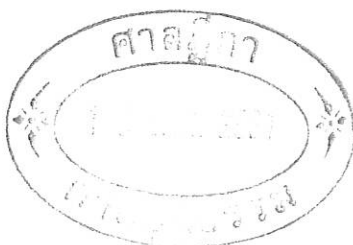
ส่วนด้านอื่นไม่ปักแนวเขตเนื่องจากมีน้ำล้อมรอบ ถัดจากที่ดินของพยานไปทางทิศ
ตะวันออกเฉียงเหนือคือที่ดินของนายแดง (นายวิโรจน์ เครืออินทร์) ส่วนที่อยู่ถัดไป
ทางทิศใต้คือที่ดินของนายจรูญ โกยสมบูรณ์ บิดาโจทก์ ก็พบว่าที่ดินที่พยานปากนี้อ้าง
ว่าขายให้แก่โจทก์นั้นมีเขตติดต่อแตกต่างจากเขตติดต่อของที่ดินพิพาทที่กำหนดด้วยหมายเลข ๙
ถึงหมายเลข ๑๕ ในแผนที่พิพาท เอกสารหมาย จ.๑๗ ที่โจทก์นำสืบอ้างว่า นายทวีชาย
ที่ดินพิพาทส่วนดังกล่าวนี้ให้แก่โจทก์จึงมีพิรุธน่าสงสัย ส่วนที่โจทก์มีนายพัฒนพงศ์มา
เบิกความเป็นพยานว่า ภายหลังจากซื้อที่ดินพิพาทมาได้ทำรั้วล้อมรอบที่ดินโดยที่เสารั้วคอนกรีต
มีการสลักข้อความว่า “โกยสมบูรณ์” ไว้ด้วยนั้น พยานปากนี้ก็เบิกความตอบนาย
จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๙ ถามค้านว่า พยานไม่มีส่วนรู้เห็นกับการปักเสารั้วคอนกรีต แสดงว่า
พยานเบิกความไปตามที่ได้รับการบอกเล่ามา ทั้งเมื่อตรวจดูตามภาพถ่ายที่โจทก์อ้างส่งเป็น
พยานต่อศาลก็ไม่ปรากฏว่ามีแนวรั้วตามที่พยานปากนายพัฒนพงศ์เบิกความแต่อย่างใด
ส่วนที่นายพัฒนพงศ์เบิกความเกี่ยวกับการเสียภาษีบำรุงท้องที่ในที่ดินพิพาทโดยมีหลักฐาน
การเสียภาษี เอกสารหมาย จ.๗ มาสนับสนุนนั้น ตามพยานหลักฐานดังกล่าวก็ไม่ได้ระบุ
ให้เห็นว่าเป็นการเสียภาษีในส่วนของที่ดินพิพาทแต่อย่างใด สำหรับพยานโจทก์ปาก

- ๑๗ -

นายสิริวิทย์ โกยสมบูรณ์ ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจโจทก์เช่นกัน พยานปากนี้เบิกความถึงเรื่อง การเข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทแปลงที่อ้างว่าซื้อมาจากนายวิโรจน์หรือแดงเป็นสำคัญ หาได้ ยืนยันถึงการเข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทที่กำกับด้วยหมายเลข ๙ ถึงหมายเลข ๑๕ ไม่ ดังจะเห็นได้จากที่พยานปากนี้เบิกความอ้างว่า ที่ดินพิพาทคือที่ปรากฏในแผนที่ เอกสารหมาย จ.๓ ที่ขีดเส้นขนานด้วยหมึกสีน้ำเงิน ซึ่งตามแผนที่ เอกสารหมาย จ.๓ ส่วนที่ขีดเส้นขนาน ด้วยหมึกสีน้ำเงินนั้นคือที่ดินพิพาทส่วนที่กำกับด้วยหมายเลข ๒ ถึงหมายเลข ๘ และ หมายเลข ๑๖ ในแผนที่พิพาท เอกสารหมาย จ.๑๗ เท่านั้น ที่พยานปากนี้เบิกความอ้างว่า ในช่วงปี ๒๕๓๔ ที่พยานเข้าไปในที่ดินพิพาทมีไม้ผลอันได้แก่ สะตอ มะม่วง และมะพร้าว ให้ผลผลิตแล้วกับมีต้นยางพาราปลูกอยู่ ต่อมาเมื่อจำเลยที่ ๒ กับพวกบุกรุกเข้าไปได้แผ้วถาง ต้นไม้ดังกล่าวออก โจทก์ก็ไม่มีข้อเท็จจริงใดมาแสดงให้เห็นว่ามีการปลูกไม้ผลและยางพาราไว้ จริงตามที่พยานโจทก์ปากนี้เบิกความ ส่วนพยานโจทก์ปากอื่น ๆ ก็ไม่มีปากใดที่สามารถ ยืนยันได้ว่า โจทก์ยึดถือที่ดินพิพาทอยู่ในขณะที่จำเลยที่ ๒ ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖ และที่ ๘ เข้าไปทำประโยชน์ ตามพยานหลักฐานที่โจทก์นำมาสืบจึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนฝ่าย จำเลยนั้นตัวจำเลยที่ ๒ ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖ และที่ ๘ อ้างตนเองเบิกความเป็นพยาน

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

199
18

- ๑๘ -

โดยต่างก็เบิกความในทำนองเดียวกันว่า ขณะที่จำเลยแต่ละคนเข้าไปยึดถือครอบครองที่ดิน
พิพาทเมื่อประมาณปี ๒๕๔๗ ที่ดินพิพาทมีสภาพเป็นที่รกร้างว่างเปล่า มีเพียงต้นไม้ที่ขึ้นเอง
ตามธรรมชาติเท่านั้น การที่จำเลยดังกล่าวเบิกความได้สอดคล้องต้องกันเช่นนี้ทำให้น่าเชื่อว่า
ข้อเท็จจริงเป็นไปตามนั้น ทั้งเมื่อพิจารณาจากขนาดของไม้ผลที่ปรากฏในภาพถ่ายหมาย
ถ.๑๑ ก็พบว่า ลำต้นยังมีขนาดเล็ก จึงยังเป็นการสนับสนุนให้เห็นว่า ขณะที่จำเลยที่ ๒
ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖ และที่ ๘ เข้ายึดถือทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทที่กำกับด้วยหมายเลข ๒
ถึงหมายเลข ๙ ในแผนที่พิพาท เอกสารหมาย จ.๑๗ ที่ดินพิพาทยังเป็นที่รกร้างว่างเปล่า
เมื่อโจทก์มีภาระการพิสูจน์ แต่ตามพยานหลักฐานนี้โจทก์นำมาสืบยังไม่มีน้ำหนักให้หักล้าง
พยานหลักฐานของฝ่ายจำเลยได้ โจทก์จึงต้องเป็นฝ่ายแพ้คดี ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๘
พิพากษายกฟ้องโจทก์ในส่วนที่เกี่ยวกับที่ดินพิพาทที่กำกับด้วยหมายเลข ๙ ถึงหมายเลข ๑๕
ในแผนที่พิพาท เอกสารหมาย จ.๑๗ มานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น
อนึ่ง เมื่อจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๕ ที่ ๗ และที่ ๘ ไม่ใช่ผู้ที่ได้รับ
การพิจารณาและอนุมัติจากคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมให้เข้าทำประโยชน์
ในที่ดินพิพาทที่กำกับด้วยหมายเลข ๒ ถึงหมายเลข ๘ ในแผนที่พิพาท เอกสารหมาย

- ๑๙ -

จ.๑๗ จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๕ ที่ ๗ และที่ ๘ ก็ย่อมไม่มีสิทธิใด ๆ ในที่ดินพิพาท

ในส่วนดังกล่าวเช่นกัน จึงเป็นกรณีที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจะ

ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบหลักเกณฑ์ต่อไป

พิพากษายืน ให้ศาลชั้นต้นดำเนินการส่งสำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับนี้

ให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมทราบ ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

นายวุฒินัย วงศ์ฟัก

นายสุทธินันท์ เสียมสกุล

นายวิบูลย์ แสงชมภู

นางสาวอริยาพร

วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

หนังสือแจ้งผลการตรวจบัญชี จำนวน ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐, ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๓๙, ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๔๓, ๔๔, ๔๕, ๔๖, ๔๗, ๔๘, ๔๙, ๕๐, ๕๑, ๕๒, ๕๓, ๕๔, ๕๕, ๕๖, ๕๗, ๕๘, ๕๙, ๖๐, ๖๑, ๖๒, ๖๓, ๖๔, ๖๕, ๖๖, ๖๗, ๖๘, ๖๙, ๗๐, ๗๑, ๗๒, ๗๓, ๗๔, ๗๕, ๗๖, ๗๗, ๗๘, ๗๙, ๘๐, ๘๑, ๘๒, ๘๓, ๘๔, ๘๕, ๘๖, ๘๗, ๘๘, ๘๙, ๙๐, ๙๑, ๙๒, ๙๓, ๙๔, ๙๕, ๙๖, ๙๗, ๙๘, ๙๙, ๑๐๐

ขอแจ้งผลการตรวจบัญชี จำนวน ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐, ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๓๙, ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๔๓, ๔๔, ๔๕, ๔๖, ๔๗, ๔๘, ๔๙, ๕๐, ๕๑, ๕๒, ๕๓, ๕๔, ๕๕, ๕๖, ๕๗, ๕๘, ๕๙, ๖๐, ๖๑, ๖๒, ๖๓, ๖๔, ๖๕, ๖๖, ๖๗, ๖๘, ๖๙, ๗๐, ๗๑, ๗๒, ๗๓, ๗๔, ๗๕, ๗๖, ๗๗, ๗๘, ๗๙, ๘๐, ๘๑, ๘๒, ๘๓, ๘๔, ๘๕, ๘๖, ๘๗, ๘๘, ๘๙, ๙๐, ๙๑, ๙๒, ๙๓, ๙๔, ๙๕, ๙๖, ๙๗, ๙๘, ๙๙, ๑๐๐

นางสาวอริยาพร

หนังสือแจ้งผลการตรวจบัญชี จำนวน ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐, ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๓๙, ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๔๓, ๔๔, ๔๕, ๔๖, ๔๗, ๔๘, ๔๙, ๕๐, ๕๑, ๕๒, ๕๓, ๕๔, ๕๕, ๕๖, ๕๗, ๕๘, ๕๙, ๖๐, ๖๑, ๖๒, ๖๓, ๖๔, ๖๕, ๖๖, ๖๗, ๖๘, ๖๙, ๗๐, ๗๑, ๗๒, ๗๓, ๗๔, ๗๕, ๗๖, ๗๗, ๗๘, ๗๙, ๘๐, ๘๑, ๘๒, ๘๓, ๘๔, ๘๕, ๘๖, ๘๗, ๘๘, ๘๙, ๙๐, ๙๑, ๙๒, ๙๓, ๙๔, ๙๕, ๙๖, ๙๗, ๙๘, ๙๙, ๑๐๐

(นายกิตติพงศ์ อินจันทร์)

นางสาวอริยาพร

นายประวิทย์

นางสาวอริยาพร

นายประวิทย์

นางสาวอริยาพร

นายประวิทย์

นางสาวอริยาพร

นายประวิทย์